

L'Auditori de Barcelona exposa setze «Visions sobre 'La valquíria'» en homenatge a Richard Wagner

“Apartada del llinatge dels eternals, trencada està la nostra unió; de la meva vista estàs desterrada” (Wotan). Oli sobre fusta de Jordi Gispert (Barcelona, 1957).

L'Auditori de Barcelona acull l'exposició «Visions sobre 'La valquíria'» per afegir-se a les celebracions del dos-cents aniversari del naixement de Richard Wagner. Del 22 de maig (data del naixement del compositor alemany) al 30 de juny, el foyer de la Sala 1 Pau Casals de l'Auditori de Barcelona acull 16 pintures de diferents artistes contemporanis inspirades en l'òpera *La valquíria*. L'instigador de la proposta és l'empresari, enginyer i col·leccionista d'art Manel Bertran Mariné, que al llarg dels anys ha anat proposant a diferents artistes de fer una lectura personal sobre algun passatge en concret de la seva òpera favorita, *La valquíria*.

Aquesta interessant proposta, que aplega artistes i pintures d'estils variats, uneix música i art a través de les mirades dels setze artistes contemporanis de prestigi que fins ara han rebut l'encàrrec de Manel Bertran de posar imatge pictòrica a les escenes més impactants de la primera jornada de la *Tetralogia* de Wagner, *La valquíria*. Els artistes que integren la mostra són Pat Andrea, Montserrat Clausells, Maria Gibert, Jordi Gispert, Albert Gonzalo, Marcos Palazzi, Juri Rodkin, Vaccaro, Jorge Zambrano, Dis Berlin, Fran Recacha, Manolo Sierra, Dino Valls, José Luis Serzo, José Luis Muñoz i Carles Gomila.

“Va, doncs, fuig corrent seguint l'EST!” (Brünhilde). Oli sobre tela. Pat Andrea (La Haya, 1942).

La mostra «Visions sobre 'La valquíria'» es va inaugurar el 2003 al Gran Teatre del Liceu durant les representacions de *Das Rheingold* i *Die Walküre* i estava formada inicialment per nou obres, d'acord amb les nou valquíries filles de Wotan, i representant ja diferents moments de l'òpera. L'exposició ha augmentat els darrers anys fins a arribar als 16 llenços actuals; el darrer va arribar a Manel Bertran fa tan sols dues setmanes, l'obra de Carles Gomila *Només en mi aquell ull despertà una dolça i enyorada aflicció* (Sieglinde, acte primer, escena tercera) i ja s'ha vist a diferents teatres i monuments de Catalunya: Teatre Fortuny de Reus, Col·legiata de Vilabertran, Castell de Cornellà i Can Sisteré a Santa Coloma de Gramenet.

“Que brilli el seu estel per a l'home més feliç!”
(Wotan). Oli sobre tela. Montserrat Clausells
(Barcelona, 1960).

Des de l'abstracció de llums i espais de Montserrat Clausells o simbòlica d'Albert Gonzalo, al neosimbolisme o surrealisme de Maria Gibert o Jordi Gispert, passant per l'hiperrealisme d'herència preraphaelita de José Luis Muñoz o Dino Valls, l'exposició aplega una mostra de la varietat d'estils pictòrics que conviuen en l'art actual.

Alguns dels artistes assistents en la presentació de l'exposició van agrair a Manel Bertran la iniciativa, ja que el col·leccionisme d'art no és gaire habitual als nostres dies -i encara menys en països en què el mecenatge no gaudeix d'incentius fiscals- i és més aviat una activitat considerada pròpia del passat.

L'exposició s'inaugura el dia 22 de maig a les 20.30 h a la Sala 1 Pau Casals de L'Auditori en un acte de presentació a càrrec de Ramon Gener i el posterior concert a càrrec de la Banda Municipal de Barcelona, que interpretarà fragments d'òperes de Wagner, com *Lohengrin*, *Els mestres cantaires de Nuremberg* i *La valquíria*, transcrites per a aquesta formació.